

Arrest

nr. 269 172 van 28 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom van origine en bent u afkomstig uit Urosevac, huidig Kosovo. U heeft het staatsburgerschap van Servië en Noord-Macedonië. U woonde van 2007 tot 2013 in Servië. Voordien woonde u in Noord-Macedonië. U lijdt reeds enkele jaren aan verschillende gezondheidsproblemen. U bent bijna volledig blind, bent nierdialysepatiënt, heeft hartproblemen en heeft diabetes type 2. In 2014 ging u met uw echtgenote naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op basis van uw gezondheidsproblemen. In 2016 kregen jullie een negatieve beslissing en werden jullie gerepatrieerd naar Noord-Macedonië. Jullie woonden in de woning van uw oom, aan wie u huur betaalde. U kreeg intensieve behandelingen voor uw ziekte in Noord-Macedonië. Uw echtgenote begeleidde u overal bij en u was afhankelijk van haar. In februari 2019 kreeg

uw echtgenote kanker en moest ze naar het ziekenhuis. U trok toen in bij uw dochter A. (...), zodat zij voor u kon zorgen.

Op 18 maart 2019 overleed uw echtgenote. U besloot naar België te komen, bij uw zoon S. (...) (O.V. 6.576.090). Op 16 juli 2019 nam u op legale wijze het vliegtuig naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 augustus 2019. U verklaarde bij een terugkeer naar Noord-Macedonië te vrezan voor uw leven omwille van uw gezondheidsproblemen. Op 22 november 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in uw verzoek. Uw asielmotieven, namelijk uw gezondheidsproblemen, ressorteren immers niet onder de bepalingen van de Conventie van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming. Het door u ingediende beroep werd op 30 juni 2020 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder België te hebben verlaten, diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in op 9 april 2021. In het kader van uw huidige verzoek verklaarde u dat u bij uw eerste verzoek niet alles heeft kunnen vertellen. U stelde dat u ook politiek gerelateerde problemen gehad heeft in Noord-Macedonië. U werkte namelijk als chauffeur voor wijlen volksvertegenwoordiger Amdi Bajram. Deze werd in 2004 naar de gevangenis gestuurd.

Toen hij in de gevangenis zat, werd u mishandeld door leden van de Albanese partij Democratische Unie voor Integratie (DUI). U werd afgeperst en bedreigd. U verhuisde in 2007 naar Servië. Toen u in Servië woonde, werd uw zoon eveneens door Albanezen mishandeld en vier uur in een kelder vastgehouden. Toen u na uw repatriëring uit Duitsland in 2016 terug in Noord-Macedonië woonde, had u dezelfde problemen. U legde geen documenten neer in het kader van onderhavig verzoek. Daarnaast heeft u nog steeds dezelfde gezondheidsproblemen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten bleek immers dat u bijna volledig blind bent, hartproblemen heeft, nierdialysepatiënt bent en lijdt aan diabetes type 2. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij de planning van uw onderhoud rekening gehouden met uw dialyseschema. Tevens werd toegestaan dat uw zoon en uw schoonbroer u begeleidden naar het lokaal van het persoonlijk onderhoud. Het onderhoud was bovendien beperkt in de tijd en er werd tijdig gepauzeerd. Eveneens werd u de mogelijkheid gegeven zelf om een pauze te vragen, indien gewenst.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw tweede verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

U verklaarde in het kader van onderhavig verzoek dat u naast uw medische problemen in Noord-Macedonië eveneens te kampen had met politieke problemen. U zou mishandeld zijn door aanhangers van de politieke partij Democratische Unie voor Integratie (DUI), omdat u voor de politicus Amdi Bajram werkte als chauffeur.

Ook uw zoon zou, in uw afwezigheid, mishandeld zijn (verklaring volgend verzoek vraag 16). Dat u dergelijke zwaarwichtige feiten evenwel niet aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek, haalt de geloofwaardigheid ervan onderuit. Uw verklaring waarom u niet eerder deze problemen aanhaalde, namelijk dat u ze ten tijde van uw eerste verzoek niet durfde te vertellen, dat u zich er niet goed bij voelde en dat u er niet op voorbereid was (verklaring volgend verzoek vraag 16), kan niet worden weerhouden. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij van bij de eerste mogelijke gelegenheid alle relevante elementen voor zijn verzoek om internationale bescherming aanhaalt. Gelet op de ernst van de door u aangehaalde feiten, kan het niet overtuigen dat

u niet voorbereid was om deze problemen te vertellen. Bovendien is het laattijdig aanhalen van deze feiten des te frappanter daar u ook in het kader van uw beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met geen woord over uw politieke problemen rept. Dat u na een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal alsnog de kans niet aangreep uw politieke problemen te vermelden bij de Raad, haalt de geloofwaardigheid ervan onderuit. Hierbij komt nog dat u in het kader van uw eerste verzoek duidelijk verklaarde dat u, hoewel u inderdaad aanhaalde te werken als chauffeur voor Ambi Bajram, u hier nadrukkelijk aan toevoegde dat u niet actief was voor zijn partij (vragenlijst CGVS 1e verzoek ingevuld bij de DVZ vraag 3.3 d.d. 3 september 2019). Dat u inmiddels verklaarde naast zijn chauffeur tevens zijn rechterhand te zijn, is dan ook een loutere post-factum verklaring die niet kan worden weerhouden (verklaring volgend verzoek vraag 16). Het Commissariaat-generaal ziet dan ook niet in waarom u, die louter als chauffeur werkte en verder geen activiteiten had voor de partij, door andere politieke partijen geïnteresseerd zou worden. Daarenboven dient nog opgemerkt te worden dat u na uw repatriëring uit Duitsland nog jarenlang in Noord-Macedonië verbleven heeft, ofschoon u tevens de Servische nationaliteit had en zich al eerder op duurzame wijze in Servië vestigde – u woonde daar immers verschillende jaren (CGVS 1e verzoek p. 2-3). Indien u werkelijk de Albanese van DUI te vreezen had in Noord-Macedonië, is het dan ook geenszins aannemelijk dat u zich daar niet opnieuw zou vestigen. Al bovenstaande in acht genomen dient geconcludeerd te worden dat aan uw bewering actief te zijn voor de partij van Amdi Bajram en daardoor mishandeld te zijn door aanhangers van de partij DUI, geen geloof gehecht kan worden.

Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er evenmin redenen zijn om aan te nemen dat u niet naar Servië zou kunnen terugkeren, gelet op het feit dat u naast de Noord-Macedonische eveneens de Servische nationaliteit heeft. Ten aanzien van Servië stelde u immers louter daar niets of niemand heeft (CGVS 1e verzoek p. 10), wat een louter persoonlijk en socio-economisch motief is dat als dusdanig niet ressorteert onder de Conventie van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde in uw huidige verzoek geen bijkomende elementen aan die u zouden verhinderen naar Servië terug te keren.

Wat betreft uw opmerking dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zou sterven ten gevolge van uw gezondheidsproblemen (verklaring volgend verzoek vraag 19), dient te worden opgemerkt dat u deze gezondheidsproblemen reeds vermeldde in het kader van uw eerste verzoek, en dit aldus geen nieuw element betreft.

Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker doet in wat zich aandient als een enig middel gelden dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ten onrechte werden geweigerd en maakt gewag van “Onvoldoende onderzoek van de asielmotieven - onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming”.

Inzake de bestreden motivering, stelt verzoeker vooreerst:

“De beslissing waartegen beroep stelt dat de nieuwe verklaringen die verzoeker voor de eerste maal aflegde tijdens de tweede procedure tot internationale bescherming ongeloofwaardig zijn om reden dat

hij deze toch wel zwaarwichtige feiten, niet aanhaalde in de loop van de eerste procedure, noch in de procedure voor de RVV in beroep tegen de eerste beslissing tot weigering van het CGVS dd 22/11/2020.

Nochtans heeft verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS toen wel verklaard dat hij werkte als chauffeur voor Ambi Bajram, doch dat hij niet actief was voor zijn partij.

Het feit of verzoeker al dan niet actief was voor de partij van de volksvertegenwoordiger Ambi Bajram, is in se niet ter zake dienend.

Feit was dat hij werkte voor deze politicus en enkel en alleen om deze reden werd bedreigd, afgeperst en mishandeld door de leden van de Albanese partij DUI van zodra Albi Bajram in 2004 werd gevangen genomen en werd opgesloten in de gevangenis.

Toen verzoeker ook na zijn verblijf in Duitsland gedwongen terugkeerde naar Noord — Macedonië werd hij nog steeds bedreigd door de Albanezen.”

Verder voert verzoeker aan:

“Daarbij kan verzoeker niet terug keren noch naar Noord-Macedonië noch naar Servië omdat er in deze landen geen familie/ of andere personen aanwezig zijn, die de noodzakelijke mantelzorg op zich kunnen nemen

Zonder dagelijkse mantelzorg, komt verzoeker in een mensonwaardige situatie terecht.

Verzoeker kan deze noodzakelijk opvang alleen verkrijgen in het gezin van zijn zoon "S. (...)" die in België woont en waar hij nu ook effectief bijwoont.

Deze situatie valt onder de definitie van art. 3 EVRM.

Verzoeker vraagt niet om in België te mogen verblijven om reden dat België betere medische verzorging zou kunnen verstrekken dan zijn thuisland ; doch wel omdat hij in België beroep kan doen op de noodzakelijke mantelzorg en hulp van zijn zoon en diens familie.

Er zijn in deze zaak, gelet op de zeer slechte gezondheidstoestand van verzoeker, voldoende humanitaire redenen aanwezig die pleiten voor een langer verblijf in België.

In zijn land, Noord — Macedonië, loopt hij het risico op een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM.

Minstens werd onvoldoende onderzocht of verzoeker in Noord — Macedonië met zijn ziekte — uitkering, in staat is of zou moeten zijn om een menswaardig leven te hebben.

Er werd geen onderzoek gedaan naar de kostprijs van de nodige medische behandelingen en de noodzakelijke medicaties; zodat hierover moeilijk een oordeel kon genomen worden.

De beslissing van het CGVS dd 27/05/2021, is dan ook onvoldoende gemotiveerd ; zodat gevraagd wordt om de zaak terug te verzenden naar het CGVS voor verder onderzoek.

Minstens diende het CGVS op basis op al de gekende gegevens in het dossier, een niet-terugleidingsclausule op te nemen in haar beslissing, waartegen huidig beroep.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Daarom de beslissing waartegen beroep te hervormen en aan verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen dan wel minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen dan wel minstens de beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek opnieuw te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen; dan wel een niet — terugleidingsclausule op te nemen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift vraagt om *“een niet — terugleidingsclausule op te nemen”*, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten bleek immers dat u bijna volledig blind bent, hartproblemen heeft, nierdialysepatiënt bent en lijdt aan diabetes type 2. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij de planning van uw onderhoud rekening gehouden met uw dialyseschema. Tevens werd toegestaan dat uw zoon en uw schoonbroer u begeleidden naar het lokaal van het persoonlijk onderhoud. Het onderhoud was bovendien beperkt in de tijd en er werd tijdig gepauzeerd. Eveneens werd u de mogelijkheid gegeven zelf om een pauze te vragen, indien gewenst.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw opmerking dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zou sterven ten gevolge van uw gezondheidsproblemen (verklaring volgend verzoek vraag 19), dient te worden opgemerkt dat u deze gezondheidsproblemen reeds vermeldde in het kader van uw eerste verzoek, en dit aldus geen nieuw element betreft.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij in het verzoekschrift andermaal wijst op zijn behoefte aan medische verzorging, waar hij deze omschrijft als nood aan dagelijkse mantelzorg, waar hij beweert dat enkel zijn zoon in België hem dergelijke verzorging kan bieden en waar hij verweerder verwijt dat dit niet zou zijn onderzocht, dient immers te worden vastgesteld dat dit stuk voor stuk elementen zijn die door verzoeker reeds in het kader en ter adstructie van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werden aangevoerd en die reeds in het kader van dit eerste verzoek om internationale bescherming werden onderzocht en beoordeeld. Daarbij werd vastgesteld dat (i) uit de door verzoeker neergelegde attesten blijkt dat hij jarenlang toegang had tot de nodig medische zorg in Noord-Macedonië; (ii) de dokters aldaar hun werk deden en verzoeker op een normale manier behandelden; (iii) verzoeker er daarenboven een uitkering kreeg die voldoende was om al zijn medicatie te betalen en de mutualiteit er tussenkwam in de rekeningen die hij kreeg; (iv) verzoeker in Noord-Macedonië kon rekenen op de hulp van zijn naasten, aangezien hij er inwoonde bij zijn dochter, deze dochter hem naar de dialyse bracht, hij financiële steun kreeg van zijn zoon in België en hij tegen een vriendenprijsje door een bevriende taxichauffeur naar het ziekenhuis kon worden gebracht; (v) uit de beschikbare informatie blijkt dat Noord-Macedonië een goed georganiseerd

gezondheidssysteem heeft dat iedereen die het staatsburgerschap heeft het recht garandeert op gelijke, onbepaalde en kosteloze noodzakelijke gezondheidszorg; (vi) er hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door verzoeker aangehaalde problemen betreffende zijn gezondheid en zijn hulpbehoefendheid op zich geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Het beroep tegen de betreffende beslissing werd verworpen bij arrest nr. 237 694 van 30 juni 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker reikt tijdens zijn onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming in het kader van zijn aangevoerde medische problemen en hulpbehoefendheid geen elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op of afbreuk zouden kunnen doen aan de beoordeling die dienaangaande reeds geschiedde tijdens zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming.

Verder wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“U verklaarde in het kader van onderhavig verzoek dat u naast uw medische problemen in Noord-Macedonië eveneens te kampen had met politieke problemen. U zou mishandeld zijn door aanhangers van de politieke partij Democratische Unie voor Integratie (DUI), omdat u voor de politicus Amdi Bajram werkte als chauffeur.

Ook uw zoon zou, in uw afwezigheid, mishandeld zijn (verklaring volgend verzoek vraag 16). Dat u dergelijke zwaarwichtige feiten evenwel niet aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek, haalt de geloofwaardigheid ervan onderuit. Uw verklaring waarom u niet eerder deze problemen aanhaalde, namelijk dat u ze ten tijde van uw eerste verzoek niet durfde te vertellen, dat u zich er niet goed bij voelde en dat u er niet op voorbereid was (verklaring volgend verzoek vraag 16), kan niet worden weerhouden. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij van bij de eerste mogelijke gelegenheid alle relevante elementen voor zijn verzoek om internationale bescherming aanhaalt. Gelet op de ernst van de door u aangehaalde feiten, kan het niet overtuigen dat u niet voorbereid was om deze problemen te vertellen. Bovendien is het laattijdig aanhalen van deze feiten des te frappanter daar u ook in het kader van uw beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met geen woord over uw politieke problemen repte. Dat u na een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal alsnog de kans niet aangreep uw politieke problemen te vermelden bij de Raad, haalt de geloofwaardigheid ervan onderuit. Hierbij komt nog dat u in het kader van uw eerste verzoek duidelijk verklaarde dat u, hoewel u inderdaad aanhaalde te werken als chauffeur voor Ambi Bajram, u hier nadrukkelijk aan toevoegde dat u niet actief was voor zijn partij (vragenlijst CGVS 1e verzoek ingevuld bij de DVZ vraag 3.3 d.d. 3 september 2019). Dat u inmiddels verklaarde naast zijn chauffeur tevens zijn rechterhand te zijn, is dan ook een loutere post-factum verklaring die niet kan worden weerhouden (verklaring volgend verzoek vraag 16). Het Commissariaat-generaal ziet dan ook niet in waarom u, die louter als chauffeur werkte en verder geen activiteiten had voor de partij, door andere politieke partijen geïnteresseerd zou worden. Daarenboven dient nog opgemerkt te worden dat u na uw repatriëring uit Duitsland nog jarenlang in Noord-Macedonië verbleven heeft, ofschoon u tevens de Servische nationaliteit had en zich al eerder op duurzame wijze in Servië vestigde – u woonde daar immers verschillende jaren (CGVS 1e verzoek p. 2-3). Indien u werkelijk de Albanezen van DUI te vreezen had in Noord-Macedonië, is het dan ook geenszins aannemelijk dat u zich daar niet opnieuw zou vestigen. Al bovenstaande in acht genomen dient geconcludeerd te worden dat aan uw bewering actief te zijn voor de partij van Amdi Bajram en daardoor mishandeld te zijn door aanhangers van de partij DUI, geen geloof gehecht kan worden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe de vastgestelde incoherentie in zijn verklaringen omtrent het al dan niet actief zijn in de partij geheel ten onrechte te trachten minimaliseren door deze af te doen als “in se niet ter zake dienend” en de voormelde, aangevoerde problemen en vrees op algemene wijze te herhalen en te bevestigen. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. De Raad treedt verweerder in deze motieven aldus bij. Gezien verzoeker deze nochtans zwaarwichtige problemen niet aanhaalde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en hiervoor geen dienstige uitleg verstreekte, gezien verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent de activiteiten op grond waarvan hij beweerde te worden geïnteresseerd en gezien verzoeker in weerwil van de beweerde problemen en vrees nog jarenlang in Noord-Macedonië verbleef, kan niet het minste geloof worden gehecht aan de problemen en vrees zoals uiteengezet in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT